

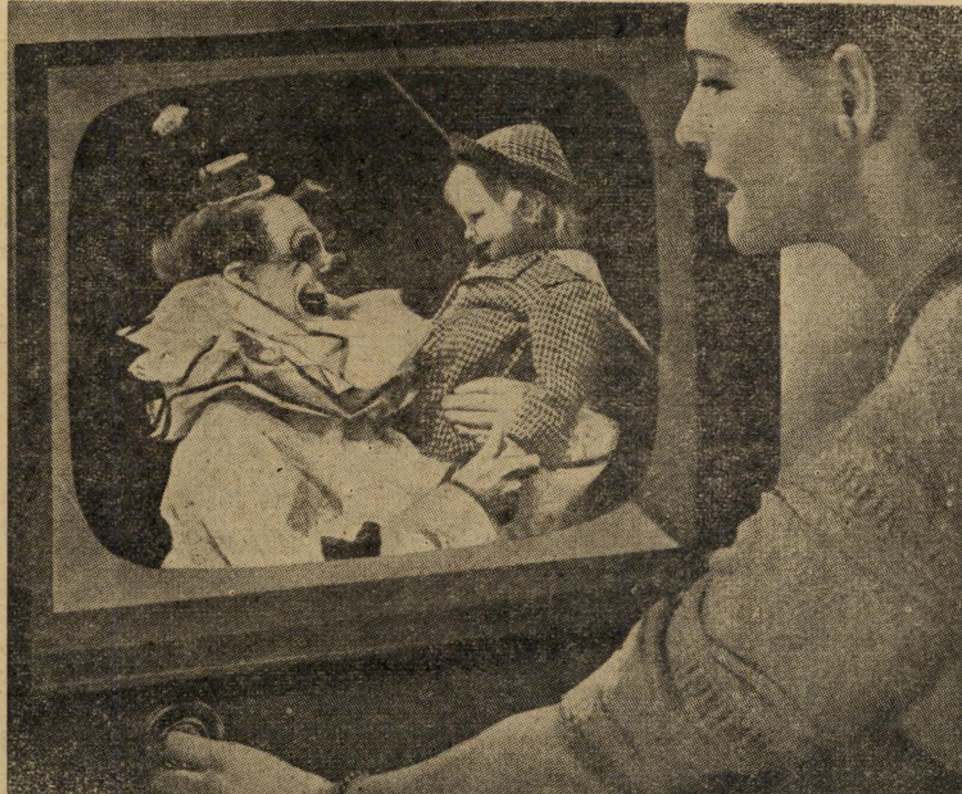
בערבות רוסיה המערבית ממופות-השגג - השעה היא שעת היציאה לעבודה.

ישראל

בכיתחולים ליוזרות, אי-שם בישראל, לפנות בוקר רק צעדיו העצבניים של האב הכל שנת ישראלים האמהות, התינוקות, הן בקרן הרחוב, עודם ערים. הם והעולם הרחב:

כל ארץ מקבלת את פני השמש בשעה לפנות בוקר, בניוירק רק מתחיל הערב. הארץ עוסקים האנשים - איש איש לפי צר הישראלי אינו רואה אותם, כי הם רחוקים ואולי גם ירצה לראותם מקרוב, לא מעל דפי יציאה) לצאת לסויר על פני העולם - פנים

אלכסנדר פיפוב עובד ביערות יגני בה בקרליה הסר ביוסית, על גבול פינלנד. קרליה היא ארץ יערות, המשי תרעים על שטח של 100 מיליון ק"מ מרובע (כ-8000 משטח ישראלי). העצים מהם זויים יסוד לתעשייה בקרליה. חומר גלוי לתעשיות הניר ותעשיות הכתים המוכנים - המייצג דות, בכל שנה, מספר בתים מספיק להקמת עיר שלמה חדשה. אלכסנדר פיפוב עובד מעלות השחר עד שקיעת החמה. בחורף שעות מעטות בלי בר בקיץ עשר שעות או יותר. הוא גר בצרף בו שני הדרים, ופעיל בחוגים החברתיים ובמקהלה שבכפרו.

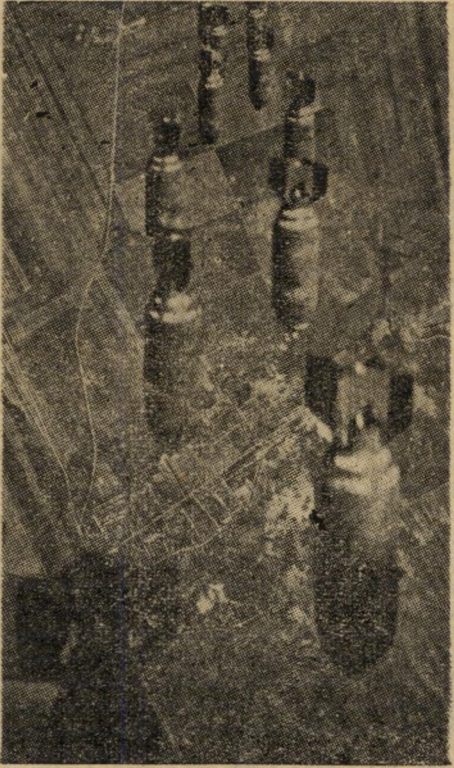
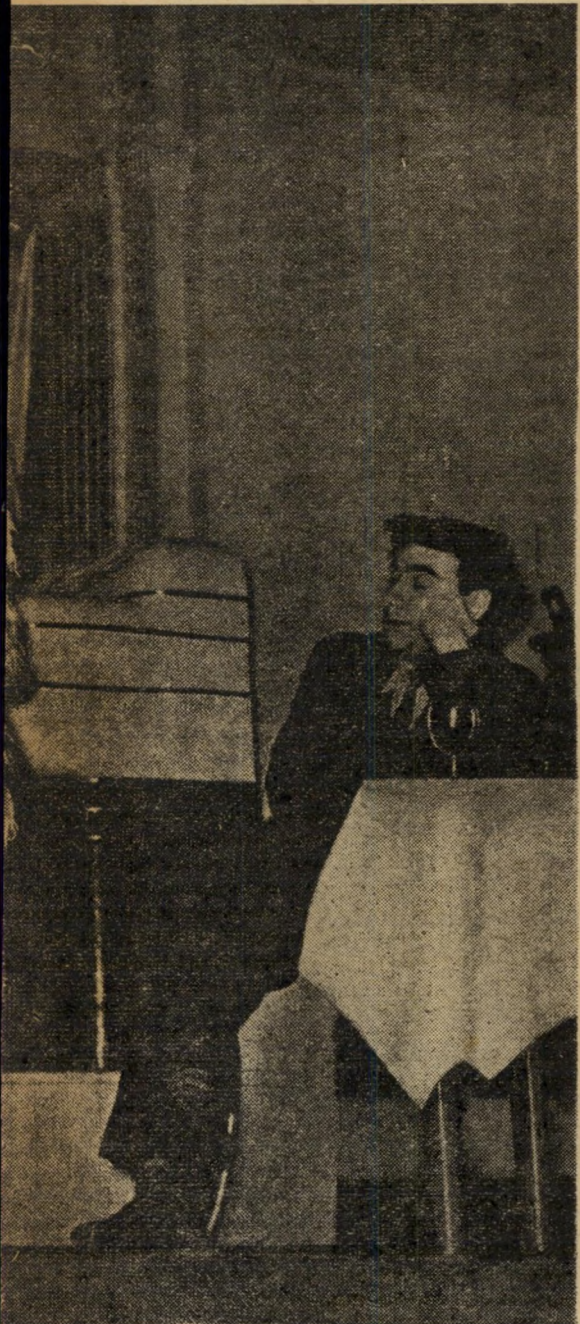
בערי החוף המזרחי של אמריקה - כבר נגמרה העבודה לפני התושבים לבידודים.

יורק 19.00

באמריקה אירעו עד עתה שתי מהי פכות: המהפכה נגד אנגליה בשנת 1774 ומהפכת הני לכיזיה מאז הצליח זה המכניקה לי הכנים קולנוע לכל בית אמריקאי, מעי דיפים התושבים לכות בביתם. כי מקום לצאת לקולנוע או לקברט, אחרי ארוחת העי רב, מתישב אורח ניוירק ליד מבי שיר המלכזיזיה. מצעד מסחרר של קומיקאים, זמרים, תזמורות, להקות דרמטיות עובר על פני המסך הקטן. כל משפחה שאין לה מכשיר טלוויזיה זוהי בושה גדולה - הולכת אז השקוב המאויש, הקרוב ביותר לחזות גם היא בעולם הרחב, שהוכנס לארגז קטן לנוחיות האורח הי אמריקאי הממוצע.

היו 09.00

מאז נכנעו היב"ים בשנת 1945, הפכה טוקיו מושב המפקדה האמריקני חוק במזרח התיכון. הכנינים הגי דולים ביותר נלקי חו"ע קציני המי מהי היפנים. מני מסים ומעמדי פי נים מטבעם נתנו לחיילים האמריקני-אים את ההרגשה שהם אדונים מזה לטים ביפאן, שהכל שייך להם. הגי שות היפניות, מי עין פרובות עדינות ומבוכות, עזבו את מנהגיהן השי קטים, וכמקום זה למדו את הריקודים האמריקאים. הן למדו דבר אנגלית, והאמריקאים החי יים בתנאי מותרות ונחיות אקזוטיות, ומדו מעט יפאנית - כדי ליצור גשר הפנה הדרית עם יפניות החינניות.

פריז 01.00

המהונג הוא כפר בינוני בקוריאה. או ליתר דיוק, המהונג היה כפר בינוני בקוריאה. עד אשר הפכו אותו אלפי טונות של פלדה וחומר נפץ אוסף של ערימות זבל והריסות. בשעה שחיילי עורף אמריקאים רוקדים בבתי המריה רמיינו מסים אוירונים אמריקאים בשמי קוריאה, מטילים את מטוסייהויות שבכבניהם. לפני שלושה חודשים היה הכפר בידי האמריקאים. אחרי טיהור אנטי קומניסטי נשאר בו רק קוריאנים, "טובים". כאשר נכבש בידי הפינים, שוב פוהרה האוכלוסיה, ורק הקוריאנים "הטובים" באמת נשארו. עתה מחכה המהונג לכיבוש אמריקאי שני. לטיהור שלישי.

המהונג 09.00

את פריז קראו פעם בדרך הלצה האדומים. המסמנים את כתי הכושת של תיירים מכל קצות העולם, הכאים המשאירים מיליתנים של דולרים. כרובץ בקברט זה לא הצליחו השמפן, המוזיקה פני הלכות. הסיבה פשוטה: הוא צרפ הרושם הדרוש. אולם מבטי השיעמוס מראות כאלה, רועשים ושוככים. בעינת